

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות יג.

עין משפט נר מצוה

בז א מיי פ"ח מהל'
תשובה מהל' א:
בז ב מיי ספ"ח הלכה
ד:
בז ג מיי ספ"ח הל' א
ופ"ג מהל' שגגות
הלכה י:
ג ד מיי פ"ח מהל'
תשובה מהל' ג ופ"ג
מהל' שגגות ספ"ח:

רבינו חננאל

המשתלח המכפר.
ואוקימנא למתני' בעבר
על מצות עשה ולא עשה
תשובה אלא עומד במדרו
ורבי' היא דתניא אפי' עשה
שלא עשה תשובה יוה"כ
מכפר עליו חוץ מפורק
עול ומגלה פנים בתורה
ומפר ברית בבשר שאין
יוה"כ מכפר עליהן אלא
אם יחזור בתשובה כו'.
דבר רבי ורבנן פשוטים
הם. ואקשי' ומי מצית
מוקמת לה למתני' כרבי
והא מוקמינן סיפא אחד
הוא מלא ואחד כהנים ואחד
שקלא וטריא וירצו רב
יהודה שהללו כולן
מחכפין.
המשתלח בשאר עבירות
ומתני' ר' יהודה היא
מכלל דרישא נמי ר'
יהודה היא. ופרקי רב
יוסף מהני' כולה רבי היא
וסיפא סבר לה כו' יהודה.
ורבי' יהודה רביה. ורבי
תלמיד הוא. ואמר ליה
דוקא קא אמרת. א"ל רב
דוקא דוקא קמינא. דרבי
סבר לה כו' יהודה רביה
דשעיר המשתלח בשאר
עבירות וזהו טומאת
מקדש וקישיו מכפר על
הכל. ור' יהודה לא סבר
לה כרבי דיהו"כ מכפר
אפי' על שאינן שבין.
דקמינן סתמא בתורת
כהנים והוא סיפא כי
יהו"כ אינו מכפ' אלא על
השבין ושומר אך בעשור
לחדש וגו' וקיימא לן
אכין ורקין מיעוטין. ואינו
וסתם סיפא ר' יהודה
היא כדנסינן באלו הן
הנחנקין משמיה דר' יוחנן
סתם סיפא ר' יהודה:
לא תימא אביי הא
רבי (והא ר' יהודה. רבא
אמר הא והא רבי היא.
והא דתניא אמ לא שב
אינו מתכפר לו בעבירה
שעבר יום הכפורים דאי
לא תימא הכי כרת
דמכאבי ביום הכפורים
לית ליה לרבי. ודחינן
כרת (לר') דיהו"כ (היכי)
[הכי] משכחת לה. כגון
דאכיל בליילא או עבד
עבירות ומית דלא סליק
עמוד השחר לכפורי ליה.

בעומד במדרו. הקשה הר"ר שלמה מדרי"ש דצפרק צתרא
דיומא (דף פה: וספ) אמרינן מיתה ויום הכפורים
מכפרים עם התשובה עם התשובה אין צפני עצמו לא הא מני
ללא כרבי והא לא אחיא אפילו כרצונן דלית להו דמיתה בלא תשובה
מכפרת צשאר עבירות ללאו הכן
שלשה יש לומר להכיל לא קאמרי
רצונן דמיתה ממרקת אלא עם
היסורין והדינין שדינין אותו לאחר
מיתה וע"י כך אינו נכרת לעולם
הנא אכל עם התשובה מיתה ממרקת
לגמרי שאין נדון עוד ציסורין לאחר
מיתה אכל לרבי מיתה ויוה"כ בלא
תשובה ממרקת לגמרי צשאר עבירות
והשתא אחי שפיר כרצונן:
שאיין מבפריין ע"ה המידר. פירש
צקונטרס רוצ חטאות
ואשמות אין מכפרין על המזיד אלא
אשם שפחה מרופה ואשם נזיר טמא
ואשם שזבע הפקדון וחטאת
לשבעת העדות ואל"ת ונגמר מהנהו
שמכפר ען הדון כשוגג וי"ל דליכא
למפרך שן אין מכפר על חייבי
כרימות ומייבי מיתות צ"ד:
הוא יאיר ומכפר ע"ה המידר. ואל"ת
נימא דיוה"כ לא יכפר על
המזיד מידי דהוה חטאת ואשם וי"ל
דקרא דיוה"כ הוא איכא למי"ד דמשמע
אפי' אינן שנים וכ"ע מודו דמרבין
צמוזד ועוד דלדרכה נילף משעיר
הנעשה צפנים שמכפר על המזיד:
לא קראו מקרא קודש. פירש
צקונטרס שלא קיבלו עליו
צצרכותיו לומר מקדש ישראל ויום
הכפורים ואין נראה דלא אשכחן
צצכות ציום הכפורים דליהו
דאורייתא ונראה לר"ם קראו מקרא
קודש שמוזד צצ"ד קדושה וצוה
ממלאכה צצדיל קדושת היום ולא
קראו מקרא קדש שאינו צוה מממת
קדושת היום אלא מממת שמתעלל
לעשות מלאכה: **תלמוד לומר** יום
כפורים הוא מכל מקום. מיתה
דלמא צעשה תשובה איירי ועלולם
סבר תנא דליתו מכפר אלא על השבין:
דאי לא תימא הכי. ואל תאמר
למה לו חלק לנחש דס"ד
השתא דידעינן מןכפרה דכרת דיום
הכפורים לרבי לית ליה וי"ל דהמ"ל
ולטעמיך או שמה אינרטיך אך אפי'
חזר צו מעבירה אלא שמעט צצפרה
שאינו רוצה שיום הכפורים יכפר:
דעבד סמוך לשקיעת החמה.
אכל לאחר שילוח שעיר
לא מני לאוקומה שהוא מכפר כל
היום ואף על גז דמשמע לעיל
(דף ט: ס) שאין קרבנות מכפרין על
עבירות של אח"כ אפילו צו ציום
דאמר נפקא מינה לנזמאה שאירעה
צין זה לזה שאני שעיר המשתלח
דכתיב ציה כי ציום הזה יכפר
עליכס לטוב היום יכפר אי נמי
משמע דכל היום יכפר אי נמי

בעומד במדרו. ללא עזר תשובה. ודקשיא לך זצח רשעים תועבה
מתני' רבי היא דאמר יוה"כ מכפר על שאינן שצין והאי קרא מוקי
לה צשאר יומי: **פורק עול.** כופר בעיקר: **מגלה פנים צבורה.**
בל על דברי תורה צצופל וצגלו עזות פניו כגון (סנהדרין דף טז ט):
מנשה שהיה יושב דורש צצגדות של
דופי לא היה למשה לכתוב אלא
ומנע היתה פלגש (ו) וילך רחובן ציני
קציר חטים (בדלשית ל): **צרות.** צצר
מילה: **דבר ה' צוה זה הפורק עול.**
צצמה דיבור ראשון שאמור צצני
אנכי ה' אלהיך (שמות ט) שלא שמעו
אותו אלא מפי הצבור (ו): **ומגלה פנים.**
מדלפקיה קרא צצנשן ציון וזה צוה
דברי תורה הוא: **זה הפורק עול ומגלה פנים בתורה**
צצצר. שהיא מנזה יחידית: **לא**
אמרתי אלא צצמן שעונה צה. אלא
צצאניו שצ קאי קרא. וצהנך מלת
הוא דגלי לן אף לאחר יוה"כ הא
צצשאר אפי' שאינו שצ יום הכפורים
מכפר: **ורצנן.** דלית להו נמי צשאר
עבירות דאין יוה"כ מכפר על שאינן
שצין אמרי לך הא דגלי לן קרא
צצנך מלת לכו צציה"כ איירי אלא
הכרת תכרת דקאמר תכרת לעולם
הנא שאף מיתה אינה ממרקת על
שגש הללו בלא תשובה אכל שאר
עבירות בלא תשובה נמי מיתה
ממרקת אחר בלא מיתה לא: **ששם עשה**
פסוזה. ואין עונה צה מיתה ממרקת
אף על שגש הללו ולא תכרת לעולם
הנא: **אחד ישראל וכו'.** מתכפרים
משאר עבירות צשעיר המשתלח:
ומאן אינן ליה האו צצפרה. דכהניס
מתכפרין צצמשתלח: **רבי יהודה.**
לקמן צצהאי פירקא [ע"צ]: **אכל ר' יהודה**
לא סבר לה כרבי. שהיא יוה"כ מכפר
על שאינן שצנים ולא אחיא מתניתין
אלבייה: **או דלמא.** רבי יהודה נמי
כרבי סבר לה ומתניתין רבי יהודה
נמי והאי דלא אמר רבי יהודה היא
וסבר לה כרבי אורחא דמילתא שייך
טפי למימר רבי היא וסבר לה כר'
יהודה רביה ולא למימר רבי יהודה
היא וסבר ליה כרבי תלמידה: **דוקא**
קאמינא רבי סבר לה כרבי יהודה.
צשעיר המשתלח דע"כ מתניתין רבי
היא כדאוקימנא מדקמני יוה"כ מכפר
על שאינן שצין אכל ר' יהודה לא
סבר ליה כרבי דמיתא אין יוה"כ מכפר
על שאינן שצין לרבי יהודה: **חטאות**
ואשמות אין מכפרין אלא על השבין.
דכתיב (צמדכר ה) והמוזיד את חטאתס
וגו' (ויקרא ה) והמוזיד את חטוא עליה:
שאיין מכפרין על המזיד כשוגג. רוצ
חטאות ואשמות אין מכפרין על המזיד
כשוגג אלא אשם שפחה מרופה ואשם
נזיר טמא ואשם שזבעת הפקדון
וחטאת דשבעת העדות: **אך חלק.** אך
צשעור לחדש השציעי הוא יום הכפורים
הוא וכל שאין ורקין מיעוטין ללמדך
שפועים שאין יוה"כ מכפר: **ססס**

(א) יומא פ"ח פו: [כרימות
1. (ב) סנהדרין טז. ג"ש,
2. נ"ח מוס' ימיו ע"ב. ד"ה
ומדנייהס], (ד) [פסחדרין
5: 5, (ה) [סנהדרין סד: 5: 5,
1] [פסחים ה: 5] ו"ש"ג,
1] [עירובין 15: 5] ו"ש"ג,
(ח) [כרימות 1. כל הסוגיא
ע"ש], (ט) [נ"ח מוס' כרימות
ד"ה וקראו מקרא קדש
פי' נכסות נקיה מקרא קדש
צמילת' מקרא קדש כו'
ע"ל ופי' מוס' דהנא ד"ה
לא קראו], (י) צ"ס"א: צצופל
וצעות פניו ומגלה שלא
הכלה כגון, (כ) [נבאשית
לן], (ל) [מכות סד: 5]. שייך
לע"כ], (מ) פי' דבר סלף
למעלה לומר עולה מכפר
על היורש דבר מועט,

תורה אור השלם

1. פי דבר ?? ק"ה ואת
מקורו הפר הקברת
תכרת תפוש ההוא עונה
כה: במדבר טו לא
2. אך ב"עשור לחדש
השבועי הזה יום
הכפורים הוא מקרא
קדש יקרה לכם וענייתם
את נפשתיכם והקרבנתם
אשה לקי: ויקרא כג כו

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דאי כו'
דיומיה נמי מכפר:

גליון הש"ס

גמ' זה הפורק עול. עין
יבמות דף ט ע"ה מוס'
ד"ה מה:

מוסף רש"י

חוץ מפורק עול. סופר
צצקצ"ה (יומא פה): **או:**
פורק עול של כל המצוות
(כרימות 1). ומגלה פנים
בתורה. ודש את המורה
לנגלף, כגון מנשה שהיה
דוש צצגדות של דופי לא
היה לו למשה לכתוב אלא
ומנע היתה פלגש וגו'
(ויחא סס וכע"ז כרימות
100). בזמן שעונה בה.
שלא שצ קודם מיתה סו'
כרת, אכל שצ לא
(סנהדרין 5: 5). וקראו
מקרא קדש. מתקן סדר
התפלה (כרימות 1).
ומודה רבי בברית
דיומא. דהא דקמינן לא
התענה צו מכפר, אעבירות
דכל השנה, אכל היתה
עבירה דעניו לא מכפר,
ואך חלק נמי דקמינן לעיל,
צצעירות דיומיה קאמר
(סס), כרת, הולך עירי
בלא צניס וסס יו' למתס
(סס).

היום עצמו בלא שעיר המשתלח מכפר קצת ואין כאן כרת
גמור וכה"ג אשכחן צפרק קמא דצצחיס (דף ו. ו) וסס) דעולה
מכפרת על היורש (מקופיא ו) ולא מקיפעא כלומר לגמרי והשתא
לחי
היום עצמו בלא שעיר המשתלח מכפר קצת ואין כאן כרת
גמור וכה"ג אשכחן צפרק קמא דצצחיס (דף ו. ו) וסס) דעולה
מכפרת על היורש (מקופיא ו) ולא מקיפעא כלומר לגמרי והשתא
לחי

היום עצמו בלא שעיר המשתלח מכפר קצת ואין כאן כרת
גמור וכה"ג אשכחן צפרק קמא דצצחיס (דף ו. ו) וסס) דעולה
מכפרת על היורש (מקופיא ו) ולא מקיפעא כלומר לגמרי והשתא
לחי

היום עצמו בלא שעיר המשתלח מכפר קצת ואין כאן כרת
גמור וכה"ג אשכחן צפרק קמא דצצחיס (דף ו. ו) וסס) דעולה
מכפרת על היורש (מקופיא ו) ולא מקיפעא כלומר לגמרי והשתא
לחי